Мені докучили слова, слова, слова,
Не можу більше я підносити права
На мову мудру, коли всеньку ніч по шибі
Лахміттям, як вдова, колотиться верба.
Чи може я погано чую ніби
Чи нерозбірлива молитва удівства.

Між нами є родацтво і нема.
Коли кричу деревам божевільним,
Що в мене зросені по лікоть рукави,
Крім стогону, їм відповісти нічим.

Переклад: Артур Сіренко